บิบิ้น อดิการี: ปัจจัยเสี่ยงต่อการรับรู้รอยโรคในผู้ป่วยโรคเรื้อนและประชากรในชุมชนที่ไม่ได้รับ ผลกระทบในเขตตะวันตกประเทศเนปาล. (RISK FACTORS OF PERCEIVED STIGMA IN LEPROSY AFFECTED PERSONS AND UNAFFECTED COMMUNITY PERSONS IN WESTERN NEPAL) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ROBERT S.CHAPMAN, M.D., M.P.H., 140 หน้า.

ภูมิหลัง แผลในผู้ป่วยโรคเรื้อนเป็นปัญหาที่สำคัญและส่งผลกระทบต่อการใช้ชีวิตภายในสังคม ผู้ป่วยโรคเรื้อน มักได้รับผลกระทบทางด้านจิตใจโดยเฉพาะผลจากปฏิกิริยาทางสังคมมากกว่าผลกระทบจากภาวะความเจ็บป่วยทางกาย มี ปัจจัยหลายอย่างที่มีผลต่อความรู้สึกของทั้งผู้ที่ได้รับผลกระทบและไม่ได้รับผลกระทบจากโรคเรื้อน วัตถุประสงค์หลัก ของการศึกษาในครั้งนี้ คือ การประเมินระดับความรู้สึกของผู้ป่วยโรคเรื้อน และปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อการเกิดโรคเรื้อนใน ผู้ป่วยโรงพยาบาล Green Pastures และสมาชิกในชุมชน Pokhara ของวอร์ท 15

วิธีการศึกษา การวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ ณ จุดเวลาหนึ่งในกลุ่มผู้ป่วย 135 คนที่โรงพยาบาล Green Pasture และศูนย์ฟื้นฟูซึ่งได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรกเรื้อน และ 281 คนที่อาศัยอยู่ในชุมชนบริเวณใกล้เกียงที่มีอายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้น ไป เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แบบสอบถามชนิด Explanatory Model Interview Catalogue (EMIC) จำนวน 2 ชุด ที่ใช้เพื่อการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มดังกล่าว

ผลการศึกษา กะแนนเฉลี่ยการรับความรู้สึกในกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อนจำนวน 135 กนคือ 10 กะแนน โดยมีช่วง กะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 34 กะแนน เมื่อพิจารณาลักษณะของประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า กะแนนการรับความรู้สึกมีค่าสูงใน กลุ่มไม่รู้หนังสือซึ่งกิดเป็นร้อยละ 54.8 (p=0.008) กลุ่มที่มีความไม่มั่นคงทางด้านการเงินซึ่งกิดเป็นร้อยละ 66.7 (p=0.014) และกลุ่มที่มีการเปลี่ยนแปลงอาชีพเรื่องจากโรคเรื้อนซึ่งกิดเป็นร้อยละ 46.7 (p=0.018) นอกจากนี้ปัจจัยที่ทำให้มีคะแนน การรับความรู้สึกสูงยังประกอบด้วย การพาดแคลนความรู้ในเรื่องข้อมูล (p=0.025) สาเหตุของการเกิดโรคเรื้อน (p=0.02) การแพร่เชื้อ (p=0.046) การรับรู้ว่าเป็นภาวะโรคที่ยากต่อการรักษา (p=0.001) การรับรู้ว่าเป็นภาวะโรคร้ายแรง (p=0.001) การทำให้เสียโฉม (p=0.014) และแผลที่หายช้า (p=0.022) ส่วนกะแนนเลิ่ยการรับความรู้สึกในกลุ่มชุมชนจำนวน 281 คน คือ 12 กะแนน โดยมีช่วงกะแนนตั้งแต่ 0 ถึง 30 กะแนน ปัจจัยทางด้านเชื้อชาติ ได้แก่ ศาสนาพราหมณ์ ซึ่งกิดเป็นร้อยละ 15.7 และลิทส์ ซึ่งกิดเป็นร้อยละ 18.5 มีคะแนนการรับความรู้สึกสูงเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มอื่นๆ (p=0.001) กลุ่มชุมชน ที่อาศัยอยู่ในระยะทางที่มากกว่า 2 กิโลเมตร ซึ่งกิดเป็นร้อยละ 27.4 มีภาวะการรับความรู้สึกที่สูงกว่ากลุ่มสุมชนที่อยู่ใกล้ โรงพยาบาล (p=0.019) และกลุ่มครอบครัวแยกกันซึ่งกิดเป็นร้อยละ 33.1 มีภาวการณ์รับกวามรู้สึกที่สูงกว่ากลุ่มครอบครัว ที่อาศัยอยู่รวมกัน (p=0.014) นอกจากนี้การขาดแกลนข้อมูลทางด้านโรกเรื้อน ซึ่งกิดเป็นร้อยละ 49.8 มีภาวการณ์รับกวามรู้สึกที่สูง (p=0.002) รวมไปถึงการรับรู้ว่าเป็นภาวะโรคที่ยากต่อการรักษา (p<0.001) และการรับรู้ว่าเป็นภาวะโรค ร้ายแรง (p<0.001)

สรุปผลการศึกษา การเกิดแผลเป็นในผู้ป่วยโรกเรื้อน มีความสัมพันธ์อย่างมากกับการขาดความรู้ และการรับ ความรู้สึกของผู้ป่วยเกี่ยวกับโรกเรื้อน กลยุทธ์การลดแผลเป็นควรเน้นไปที่การให้ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้อง การกำหนด เป้าหมายเพื่อบรรเทาการรับรู้ของผู้ป่วยเพื่อกระคุ้นให้ผู้ป่วยได้มีส่วนร่วมเพิ่มมากขึ้น

สาขาวิชา <u>สาธารณสุขศาสตร์</u>	_ลายมือชื่อนิสิต
ปีการศึกษา <u>2555</u>	ูลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

##55578828153: MAJOR PUBLIC HEALTH

KEYWORDS: PERCEIVED TIGMA/LEPROSY/KNOLEDGE/PERCEPTION/NEPAL

BIPIN ADHIKARI: RISK FACTORS OF PERCEIVED STIGMA IN LEPROSY AFFECTED PERSONS AND UNAFFECTED COMMUNITY PERSONS IN WESTERN NEPAL. ADVISOR: ROBERT S.CHAPMAN, M.D., M.P.H., 140 pd.

Background: Stigma is a social process of interpretation of an attribute. Leprosy has been seen as the epitome of stigmatization. The psychosocial impact a person has to bear in a society after the diagnosis weighs heavier than the physical afflictions it causes which does not get cured with the mere medical treatment. There are various factors which construct the perception of stigma in both leprosy affected persons and unaffected persons. The main purpose of this study was to determine the level of perceived stigma and the risk factors contributing to it among leprosy affected person attending the Green Pastures Hospital and the community members living in the same community of ward 15, Pokhara municipality.

Methods: Cross-sectional study was conducted among 135 people affected by leprosy in Green Pastures Hospital and Rehabilitation Centre and 281 leprosy unaffected community persons above the age of 18 were studied. 2 sets of questionnaire form with additional Explanatory Model Interview Catalogue (EMIC) for each group were used in both affected and unaffected persons.

Results: Among 135 leprosy affected persons, the median score of perceived stigma was 10 while it ranged from 0 to 34. Concerning their baseline characteristics, the higher perceived stigma score was found in (54.8%) illiterate (p=0.008), persons who (66.7%) felt economic inadequacy (p=0.014) and who (46.7%) changed their occupation due to leprosy (p=0.018). Similarly, lack of knowledge on information (p=0.025), leprosy cause (p=0.02) and transmission (p=0.046) followed by perception that difficulty to treat (p=0.001) and severe disease (p=0.001) had higher perceived stigma score. Presence of disfigurement (p=0.014) and ulcer (p=0.022) had higher perceived stigma score.

Among 281 community members, the median score of perceived stigma was 12 while it ranged from 0-30. Ethnic group, Brahmin (15.7%) and Dalits (18.5%) had higher perceived stigma compared to the rest (p=0.001), community members living at the distance more than 2km (27.4%) had higher stigma compared to living closer to the hospital (p=0.019) and nuclear family (33.1%) had higher perceived stigma than joint family (p=0.014). Lack of information on leprosy (49.8%) had higher perceived stigma (p=0.002) followed by perception that difficulty treatment (p<0.001) and severe disease (p<0.001) had higher perceived stigma.

Conclusion: Stigma in leprosy was found highly associated with the lack of knowledge and their perception regarding leprosy. Stigma reduction strategies should focus on health education, targeting to alleviate their perception about the disease with their active participation.

Field of Study:	Public Health	Student's Signature
Academic Year:	2012	Advisor's Signature